

Ὁ μέγιστος καταρράκτης. Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις του περιηγητοῦ Καρόλου of Lonsdale ὁ μέγιστος (πολλῶν μείζων τοῦ Νιαγάρα) καταρράκτης εἶνε ὁ τοῦ ποταμοῦ Hay ἐν Ἀλάσκα εἰς τὸ βορειοανατολικὸν ἄκρον τῆς βορείου Ἀμερικῆς, ὅπου πρότερον μὲν ἦτο βώσικόν νῦν δὲ ἀνήκει εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Τὰ ὕδατα καταπίπτουσιν εἰς τὸν ποταμὸν ἀπὸ ὕψους 200 ποδῶν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἔχει εὗρος $1\frac{1}{2}$ ἀγγλικῶν μιλίων. Μετὰ τῶν ὑδάτων κατακορμηνίζονται ἀπὸ τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου ὕψους καὶ υπερμεγέθεις ὄγκοι πάγου εἰς τὸ ἀχανὲς βάραθρον. Παρὰ τῷ Point Barrow εἶδεν ὁ λόρδος Lonsdale φαλίνας, αἵτινες κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀφίκοντο εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ποταμοῦ εἰσελθοῦσαι ἐκ τοῦ εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ. Ὁ ἐν λόγῳ περιηγητὴς ὑπέστη κατὰ τὰς κινδυνώδεις αὐτοῦ περιηγήσεις πλείστας στερήσεις καὶ ταλαιπωρίας. Οἱ πλείστοι τῶν συνοδούντων αὐτὸν ἀνθρώπων ὑπέκυψαν εἰς τὰς κακουχίας. Κατὰ τὴν 270 ἀγγλικὰ μίλια μακρὰν αὐτοῦ πορείαν εἶδε τὰ πτώματα 230 Ἰνδῶν, θποθανόντων ὑπὸ τοῦ ψύχους. Ὁ λόρδος Lonsdale ἔφθασε μέχρι 75 μοιρῶν βορείου πλάτους, τὸ δὲ μέγιστον ψύχος ἦτο κατὰ τὴν πορείαν τοῦ 64 βαθμῶν. Ὁ περιηγητὴς οὗτος ἰσχυρίζεται ὅτι πάντες οἱ ὑπάρχοντες γεωγραφικοὶ χάρται τῶν χωρῶν ἐκείνων, ἃς αὐτὸς ἐπεσκέφθη, εἶναι λίαν ἀνακριβεῖς καὶ πολλαχῶς ἐσφαλμένοι.

Μέχρι τίνος ὁρίου δύναται τὸ ἀνθρώπινον οὗς νὰ διακρίνῃ τὴν διαφορὰν τοῦ ὕψους δύο μουσικῶν τόνων; Πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου ἐγένοντο ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ J. Kerr Love λίαν ἀκριβῆ καὶ ἐνδιαφέροντα πειράματα. Ἐκαστος τῶν ἐξεταζομένων ἵστατο πάντοτε εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν παραγουσῶν τοὺς τόνους συρίγγων ἐκκλησιαστικοῦ ὄργανου, ἐξεπύθηντες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατασκευασθέντος, ὡφείλε δὲ νὰ ἀποφαινηται ἂν δύο διαδοχικοὶ τόνοι εἶχον τὸ αὐτὸ ἢ διαφέρον ὕψος. Ἐν συνόλῳ ἐξετάσθησαν ἑκατὸν ἄνθρωποι, ἐξ ὧν πολλοὶ μὲν ἦσαν ἄδαεῖς τῆς μουσικῆς πολλοὶ δὲ μουσικοὶ ἔχοντες τὴν ἀκοὴν λεπτοτάτην καὶ λίαν εὐαίσθητον καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας διαφορὰς τοῦ ὕψους τῶν τόνων. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν πειραμάτων ἦσαν τὰ ἑξῆς: Ἡ ἐλαχίστη διαφορὰ τοῦ ὕψους τῶν τόνων, ἣ ἐπαισθητὴ εἰς τὴν ἀκοὴν ἀμύσων ἢ ὀλίγων ἐντριβῶν μουσικῶν, δὲν δύναται μὲν νὰ ὀριοθῇ ἀκριβῶς, κυμαίνεται ὅμως ἀπὸ τοῦ $\frac{1}{6}$ μέχρι τοῦ $\frac{1}{40}$ τοῦ ἡμιτονίου (ὁ δὲ μέσος ὅρος εἶναι $\frac{1}{34}$ τοῦ ἡμιτονίου). Τὸ οὗς ἐντριβεστάτων μουσικῶν δύναται νὰ διακρίνῃ διαφορὰν ὕψους $\frac{1}{64}$ μέχρι $\frac{1}{80}$ τοῦ ἡμιτονίου. Πάντες οἱ ἐξετασθέντες, ἰδίᾳ ὅμως οἱ μὴ μουσικοὶ, διέκρινον εὐκολώτερον τὰς διαφορὰς ὀξέων τόνων ἢ βαρέων (βαθέων).

Ὁ ἀντίχειρ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἀνθρωπολογικοῦ ἰνστιτούτου διὰ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, Sir Francis Galton, ἐποιήσατο λίαν ἐμβριθεῖς καὶ ἀξιολόγους μελέτας ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ἀντίχειρος, ὧν τὰ ἀποτελέσματα εἶναι λίαν ἐκπληκτικὰ καὶ διδακτικώτατα. Ἀπεδείχθη δηλ. ὅτι ὁ ἀντίχειρ παρὰ τοῖς διαφοροῖς ἀνθρώποις παρουσιάζει τοσαύτας διαφορὰς καὶ ποικιλίας ἐν τῷ σχηματισμῷ του ὅσας καὶ ἡ ἀνθρωπίνη ῥίς, καὶ ὅτι εἶνε ἐπ' ἴσης σπανιωτάτων φαινόμενον νὰ εὐρεθῶσι δύο ἄνθρωποι ἔχοντες καθ' ὅλου ὁμοίους ἀντίχειρας, ὅπως καὶ δύο ἄνθρωποι ἔχοντες ὁμοίαν τὰς ῥίνας. Τῆς ἰδιορρυθμίας ὅμως τοῦ ἀντίχειρος τὸ λεπτότατον καὶ χαρακτηριστικώτατον γνώρισμα ἔγκειται ὄχι τόσο ἐν τῷ ὅλῳ αὐτοῦ σχηματισμῷ, ὅσον ἐν ταῖς λεπτοτάταις γραμμαῖς τῆς ἐπιδερμίδος τῆς ἐσωτερικῆς, σαρκώδους αὐτοῦ ἐπιφανείας. Ὡς ἕκαστος δύναται νὰ βεβαιωθῇ ἐξ ἰδίας

παρατηρήσεως, ἣ ἐπιδερμὶς τοῦ πρὸς τὰ ἔσω μέρους τοῦ ἀντίχειρος εἶνε κεκαλυμμένη ὑπὸ λεπτοτάτων γραμμῶν, τοξοειδῶς περιφερομένων περὶ ἐνιαῖον τι κέντρον (καλούμενον κοινῶς ὥμα). Αἱ καμπύλαι αὗται γραμμαὶ ἀποτελοῦσι τὸ χαρακτηριστικώτατον καὶ ἀτομικώτατον γνώρισμα τοῦ ἀντίχειρος ἐκάστου ἀνθρώπου. Ὅπως πεισθῶμεν περὶ τούτου, δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τὸ ἑξῆς πείραμα: Μαυρίζομεν τεμάχιον ὕλου ἢ ὀμαλὴν τινα μεταλλίνην πλάκα εἰς τὸ φῶς καιομένης λαμπάδος, εἴτα πιέζομεν ἐλαφρῶς καὶ μετὰ προσοχῆς τὸ ἔσω μέρος τοῦ ἀντίχειρος κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπὶ τοῦ μέλανος ἐπιστρώματος τῆς ὕλου (ἢ τῆς πλάκας) εἴτα δὲ ἐπὶ τεμαχίου χάρτου περιεσπασμένου διὰ κόμμεως καὶ ὀλίγον τι ὑγρανθέντος (π. χ. ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου μέρους ἐνὸς γραμματοσήμου). Τοιουτοτρόπως λαμβάνομεν διαρκῆς καὶ μόνιμον ἀποτύπωμα τῶν συγκεντρικῶν καμπύλων τοῦ ἀντίχειρος. Ἐὰν πορισθῶμεν πολλὰ τοιαῦτα ἐκτυπώματα παρὰ διαφόρων ἀνθρώπων καὶ ἐξετάσωμεν αὐτὰ ἐπιμελῶς, θὰ ἴδωμεν α) ὅτι ἡ θέσις τῶν γραμμῶν ἀμφοτέρων τῶν ἀντίχειρων ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου εἶναι πάντοτε ὁμοία, β) ὅτι παρὰ διαφοροῖς ἀνθρώποις εἶναι πάντοτε διάφορος. Ἡ διαφορὰ εἶνε προφανεστάτη, ὅταν τὰ ἐκτυπώματα εἶναι ἐπιτυχῆ, ἢ ὅταν παρατηρῶμεν αὐτὰ διὰ τινος αὐξητικῆς ὕλου (εἴτε μικροσκοπίου). Ἐὰν ἐπεκτείνωμεν τὴν ἐξέτασιν ταύτην ἐπὶ πολλῶν ἀνθρώπων, βλέπομεν ὅτι πάντα τὰ διάφορα ἐκτυπώματα τῶν ἀντίχειρων δύναται μὲν νὰ ἀναχθῶσιν εἰς ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ περίπου κυριώδεις τύπους, οὐχ ἥττον ὅμως πάντα τὰ εἰς ἕκαστον τύπον ἀναγόμενα ἐκτυπώματα διατηροῦσι προφανῆ τινα πρὸς ἀλλήλα διαφορὰν, οὕτως ὥστε οὐδέποτε δύναται νὰ εὐρεθῶσι δύο ἐκτυπώματα ἀντίχειρων διαφορῶν ἀνθρώπων ἐντελῶς ὁμοιάζοντα πρὸς ἀλλήλα.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη δύναται νὰ ἔχῃ μεγίστην πρακτικὴν χρησιμότητα. Μία τοιαύτη σφραγὶς τοῦ ἀντίχειρος ἐκάστου ἀνθρώπου εἶνε τὸ ἀπλούστατον καὶ ἀσφαλτέστατον μέσον, δι' οὗ δυνάμεθα νὰ λάβωμεν πληρεστάτην βεβαιότητα περὶ τῆς ταυτότητος αὐτοῦ. Ἰσπολείπεται μόνον νὰ εὐρεθῇ ἢ κατάλληλος ὕλη, ἣ δυναμένη νὰ προσλαμβάνῃ καὶ νὰ διατηρῇ διαρκῶς τὸν τύπον τοῦ ἀντίχειρος.

„Revolté“ ἐπιγράφεται τὸ πρῶτον δρᾶμα εἰς τέσσαρας πράξεις τοῦ περιφανοῦς συνεργάτου τῶν „Débats“ Ἰουλίου Lemaître, ὅστις το πρῶτον ἤδη παρουσιάζεται εἰς τὸ δημόσιον ὡς ποιητὴς δραματικός. Τὸ δρᾶμα τοῦτο παρεστάθη τῇ 9. Ἀπριλίου ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Ὁδείου ἐν Παρισίοις μετὰ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας. Ἄλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ πράξει τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ ἐπαισθητῶς ἡλαττώθη.

Νέος κομήτης. Ἀπὸ τοῦ ἀστεροσκοπεῖου τοῦ Lick ἐν Καλιφορνίᾳ ἀνεκαλύφθη νέος κομήτης, ὅστις πιθανώτατα κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα (Μάϊον) θὰ φανῇ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ λαμπρότητι. Μέχρι τοῦδε μόνον διὰ τοῦ τηλεσκοπίου εἶνε ὁρατὸς ὡς ἀσθενὲς φωτεινὸν ἀντικείμενον ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Ταύρου παρὰ τῷ Ὁρώωνι.

Ἐν Νεαπόλει ἀνεκαλύφθησαν παρὰ τῇ ἐδῶ Christallini ὑπόγειοι θόλοι περιέχοντες τάφους ἀρχαίους τοῦ πρώτου αἰῶνος πρὸ Χριστοῦ. Οἱ τάφοι εἶναι πλουσίως κεκοσμημένοι δι' ἀναγλύφων ἐπὶ μαρμάρου καὶ ἐρυθρᾶς ἀργίλλου, φέρουσι δ' οἱ πλείστοι ἑλληνικὰς ἐπιγραφάς, τινὲς δὲ καὶ λατινικάς. Ἡ εἰσόδος εἰς τοὺς ὑπογείους θόλους κοσμεῖται ὑπὸ μεγάλης κεφαλῆς Μεδούσης, τὸ δὲ δάπεδον εἶνε ἐπεστρωμένον διὰ μωσαϊκῶν. Εἰς τοὺς τοίχους εὐρέθησαν κοιλώματα, ὅμοια πρὸς τὰ ῥωμαϊκὰ Columbaria.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

— ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ὑπὸ Ξενοφ. Α. Ζύγουρα, καθ. ἐν Ἀθήναις. Τόμ. Ἀπριλίου: „Ἡ τελειότης τοῦ χριστιανισμοῦ διὰ τῆς μετаноίας“. Τόμ. Μαΐου: „Ὁ Κώδικς τοῦ τιμίου ἀνθρώπου“.

— ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ἐξεδόθησαν τὰ φυλλάδια 6, 7 καὶ 8. Ἐκδόται Μπάρτ καὶ Χίρστ ἐν Ἀθήναις.

— „ΓΑΚΙΝΘΟΙ“ ὑπὸ Εὐγενίου Λάντς ἐν Ἀθήναις. Τιμ. δραχμῆς καὶ πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς „Ἑστίας“.

— Vingt-cinq années de Regne Constitutionnel en Grèce par Dr. Bikelas. Paris.

— „Tausend und eine Nacht“. Sind die Lieferungen 11—15 erschienen. Rieger'sche Verlagsbuchhandlung in Stuttgart.

— Ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις ΛΕΞΙΚΟΥ ΟΜΗΡΙΚΟΥ πρὸς χρῆσιν τῆς ἐν τοῖς γυμνασίοις σπουδάζουσας νεότητος. Ἐκ τοῦ γερμ. ὑπὸ Νικολ. Α. Πέμα. Δ. Φ. ἐν Θεσσαλονίκῃ.